

have en halv Sues Embedsmænd under sig med store Gager, ja, deres Gager ere under denne Sags Behandling vorede, idet de ere i dette Dieblif, om jeg ikke tager feil, 4500 Rbd. Vi have altsaa det Haab, at vi om nogle Aar kunne see disse Embedsmænd paa Pensjonslisten med 3000 Rbd., og andre Mænd igjen i Embederne med 4500 Rbd. Men nu beder jeg de Herrer, som hylde denne Side af Lovforslaget, at de dog vilde vise mig en Industri, som nogenstunde er lykkedes, efter at Staten har taget den under sin Varetægt, blot en eneste forlanger jeg, thi saa vil ogsaa jeg troe paa Muligheden deraf. De, der sige: dette skal nok gaae godt, beder jeg at vise mig, naar et Foretagende af denne Art nogenstunde er gaaet godt, og naar Staten nogenstunde har været heldig i sine Bestræbelser i den Retning. Vi have havt Stutterier i Aarhundreder, vi have havt mange andre Foretagender, men er der nogenstunde kommet noget Sundt og Fornuftigt ud deraf? Jeg veed meget godt, hvad man vil svare, nemlig: Ja, det har ikke tidligere været godt bestyret, der har været saa mange Misgreb, men nu skal det blive anderledes. Man siger navnlig om Stutterierne, at der med Hensyn til dem tidligere har været en vakkende Færd. Vi havde i gamle Dage det Frederiksborgske Stutteri, det bærer et godt Navn paa sig endnu. Dette erkjender jeg; det kan være, at det var godt, om man havde beholdt en Rest deraf, og at vi saa i al Fald havde staaet os bedre, end vi staae os den Dag i Dag. Men derpaa fik vi ved formaaende Mænds Bestræbelser Fuldblodsdingste indførte her i Landet, og dette drives, troer jeg, endog temmelig storartet; men nu hørte vi under Finantslovens Behandling, at dette Fuldblodsstutteri ved sin egen Virksomhed er kommet saa vidt, at, dersom der ikke iaar blev kjøbt en Fuldblodsdingst fra Udlandet for 5000 Rbd., saa vilde Stutteriet døe af Svindsot. See, mine Herrer! Det er vor Virksomhed i den Retning, og det er ikke alene Fortidens Virksomhed, men det vil blive Følgen af vore egne fremtidige Bestræbelser, hvis vi blive ved at gaae ad den samme Vej, som vore Forsædre have gaaet. Jeg forudsætter, som sagt, at man vil sige: Ja, men nu vilde vi bære os

klogere ad, nu skulle vi nok vide at vælge baade til Overbestyrer en Mand, som er den Sag fuldkommen voren, og tillige skulle vi nok vide at kontrollere det. Hele saaledes, at det skal blive godt, og frembringe et bedre Resultat. Men jeg siger Nei, vi ere ikke en Smule mere stikkede til at styre den Sag, end vore Forsædre vare. Jeg forstaaer mig ikke derpaa, men jeg erkjender, at der iblandt de Herrer, her sidde, kan være Mænd, der vare meget gode til at bestyre et slegt Institut, nota bene som deres egen private Bedrift; er det derimod som Statens Bedrift, saa tilstaaer jeg, at jeg ikke kjender Noget, som jeg vilde overdrage den til, og, naar der under Behandlingen af denne Sag paa et tidligere Stadium er yttret, at nu skulle vi vælge den allerdygtigste Mand i Landet og sætte ham i Spidsen for det hele Hestevæsen, saa vilde jeg gjerne vide, hvor en saadan Mand egentlig boer; thi det var godt for de Folk, der interesserede sig for Sagen, at kunne spørge ham tilraads. Det kunde vel være muligt, at jeg har en personlig Formening om, hvor han boer, men det kan ogsaa være muligt, at Indenrigsministeren søger ham paa et ganske andet Sted. Overhovedet kan det ikke nytte, at vi bilde os ind, i alle Henseender at være klogere, end vore Fædre have været. Der var ogsaa Folk dengang, som forstode sig paa Hestevæsen, og jeg tør paastaae, at der i Spidsen for disse Foretagender have staaet Mænd, der forstode sig paa Hestevæsen saa godt som nogen Anden. Frederiksborg Stutteri har havt en Forstander, hvis Rygte lever endnu, naaget han selv er død, og det er almindeligt erkjendt, at han var en særdeles dygtig Mand i denne Retning; men, hvad har han udrettet? Ja, han har udrettet, hvad han kunde udrette, han har Ingenting udrettet, fordi der umuligt kan komme Noget ud af saadanne Foretagender, naar Staten befatter sig dermed. Hvis De derfor vilde følge mit Forslag og overgive denne Sag til de Mænd omkring i Landet, som ved private Kræfter virke for den, saa skulle De finde mig meget villig til at gaae med, hvad Summens Størrelse angaaer. Jeg betragter det som et Forsøg, og vi kunne jo standse, naar vi finde, at det ikke længer sal-